

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
РеВ2 2483/2019
18.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Коњевић, адвокат из ..., против тужене компаније ББ, чији је пуномоћник Ана Лазаревић, адвокат из ..., ради заштите од злостављања на раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1586/19 од 13.05.2019. године, у седници одржаној 18.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1586/19 од 13.05.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1586/19 од 13.05.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору П1 14/17 од 25.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужилац претрпео злостављање на раду у периоду од 19.01.2015. године до 10.05.2017. године од стране директора тужене ВВ на начин описан у изреци; да се забрани директору тужене даље вршење злостављања и обезбеди извршење ове наредбе; да се обавезе тужена на објављивање пресуде у јавним гласилима наведеним у изреци о трошку тужене и да се обавезе тужена да тужиоцу на име нанкаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа исплати износ од 1.000.000,00 динара а за претрпљени страх износ од 500.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 167.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1586/19 од 13.05.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због погрешне примене материјалног права.

Тужена је поднела одговор на ревизију тужиоца, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), Врховни касациони суд је нашао да нема места одлучивању о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, уједначавањем судске праксе као и за новим тумачењем права, а образложења побиијених пресуда за одлуку о одбијању тужбеног захтева тужиоца у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у вези са законским разлозима датим за одбијање тужбеног захтева, тако да не постоји потреба за изузетно дозвољеном ревизијом тужиоца у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овом спору ради утврђења злостављања на раду и накнаде штете поднета је 16.06.2017. године.

Одредбом члана 29. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“, број 36/2010) прописана је судска заштита у спору поводом тужбе ради утврђења злостављања на раду (активна и пасивна легитимација), а према ставу 4. истог члана, спор из става 1. и 2. овог члана јесте, радни спор. У споровима за остваривање судске заштите због злостављања на раду или у вези са радом, прописана је сходна примена Закона о парничном поступку, уколико Законом о спречавању злостављања на раду нису предвиђена посебна правила (став 5).

Према члану 441. Закона о парничном поступку, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Законом о спречавању злостављања на раду нису предвиђена посебна правила о дозвољености ревизије. Зато се у спору ради утврђења злостављања на раду, који представља радни спор, сходно примењују правила о дозвољености ревизије из члана 441. и члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, јер спор о утврђењу злостављања на раду представља радни спор. У овом случају се не ради о спору о заснивању, постојању или престанку радног односа, а вредност предмета спора захтеване накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа у износу од 1.500.000,00 динара, не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, па ревизија тужиоца није дозвољена.

Одлука о трошковима поступка донета је на основу члана 154. став 1. ЗПП јер трошкови одговора на ревизију нису били потребни ради вођења парнице.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић